

sufletești fără de aglomerări sau încurcături tipicale, unde de multe ori se pierde forța, dulceața și evlavia lucrării, trăirii. Trebuie urgent și neapărat o relație tainică și adevărată a inimii cu inimile tuturor. Fără de eliberarea aceasta nu se câștigă nimic pentru că Evanghelia lui Hristos este nesfârșită iubire. Nu pierdeți zilele vieții voastre fără să încercați cu străduință o iubire curată la măsura fiecăruia.

Canonul este un lucru bun, dar e nimic pe lângă truda de a alunga ura din sufletul tău. Să nu stai liniștit până când nu ți-ai liniștit sufletul despre fratele tău așa cât poți și cum poți mai ales dacă și el, fratele tău, este dificil.

Cum vă mai spuneam, pacea sufletului nu o putem întemeia în noi după gura lumii și lătratul diavolilor, ci după neclintita sfătuire a Duhului Sfânt ca fii ai Bisericii lui Hristos. Că oricum ne-ar zice și ne-ar ponegri și oricum ne-ar interpreta dușmanii,

noi suntem ceea ce suntem - tot noi. Că tainica înțelegere strategică din noi ne spune: chiar dacă în ciuda eforturilor noastre va trebui să suportăm lovirea, respectiv nefericirea, o putem învinge prin maniera noastră de a suporta. Și ordinea inimii noastre nu o putem schimba, și la dumnezei străini nu ne putem închina și nici nu vor mai putea dăinui. Și toate aceste îngerești biruințe sunt neapărat darurile bunului Dumnezeu pe singurul drum - smerenia. Acesta este drum drept: să lupți mereu și să îți faci cale spre marea iubire și smerenie!

Rugați-vă cu toată nădejdea, de ce vă pierdeți atât de des și atât de mult încrederea? Nu se poate fără de cruce, fără de jertfă. Dar nu-i nimic mai frumos, mai măreț, mai laudat și mai încununat ca un biruitor.

Și să nu uitați că în Domnul Hristos se poate orice.

Sursa: **Arhimandritul Arsenie Papacioc**, *Scrisori către fiii mei duhovnicești*, Mănăstirea Dervent, Constanța, 2000

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 20 iulie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfântul Slăvitul Proroc Ilie Tesviteanul (Hramul bisericii)
Sâmbătă 25 iulie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 26 iulie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. I Corinteni 1, 10-17; Ev. Matei 14, 14-22; glas 7, voscr. 8 → Duminica a 8-a după Rusalii (Înmulțirea pâinilor)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

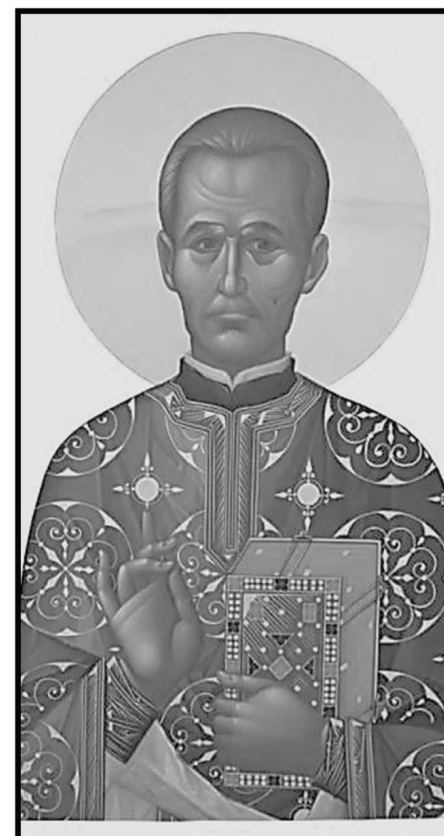
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Nimic din lumea aceasta nu poate umple golul dinlăuntrul nostru, pentru că acesta poate fi umplut doar de Dumnezeu!”

– Părintele Emilianos Simonopetritul

Nr. 611 / 19 iulie 2026

VIAȚA ȘI MINUNILE SFÂNTULUI ILIE LĂCĂTUȘU

A urmat școala primară între anii 1922 și 1930, apoi cursurile Seminarului „Sfântul Nicolae” din Râmnicu Vâlcea. După absolvirea seminarului, între 1930 și 1934, devine studentul Facultății de Teologie din București. În luna martie a anului 1931 se căsătorește cu Ecaterina Popescu, de profesie învățătoare. Vor avea împreună cinci copii. În septembrie 1934 este hirotonit preot în Parohia Osica de Jos, din județul Olt. Ulterior, este chemat să slujească la Buicești, în Mehedinți. Se dedică cu râvnă slujirii pastorale, ajutându-i pe creștini în toate dificultățile existențiale, trupesti și sufletești, cu care se confruntau. Între 1942 și 1943, Misiunea Ortodoxă Română îl trimite să facă misiune creștină la Odessa, apoi ca preot paroh la Biserica „Sfântul Arhanghel Mihail” din Șerșenița, în Transnistria, într-o „parohie cu 974 de familii, respectiv 4.000 de suflete. În perioada bolșevică, biserica parohială fusese

SFÂNTUL
ILIE LĂCĂTUȘU

1909-1983

† 22 IULIE

transformată în club politic, astfel încât la 3 noiembrie 1942 a resfințit-o. Ca slujitor, a împărțit obiecte religioase credincioșilor, a inițiat acțiuni de ajutorare cu lemne de foc pentru cei săraci, a înființat o cantină destinată școlarilor orfani, a predat religia în școli, totodată, de la 1 ianuarie 1943 suplinind Parohia Grabova din vecinătate.” (Adrian Nicolae Petcu, Părintele Ilie Lăcătușu sub persecuția comunistă, I, Ziarul Lumina, 29 aprilie 2014)

Încă din tinerețe, Părintele Ilie Lăcătușu și-a dedicat viața slujirii lui Dumnezeu și neamului românesc. Bolșevicii atei care, după 1945, aveau să cotopească România nu puteau vedea cu ochi buni acest țel. În 1952 aveau să fie arestați mulți preoți, printre ei, Părintele Ilie Lăcătușu. El va fi dus în colonia de muncă Galeșu, la Canal. Urmează alte puncte pe harta spațiului concentraționar, în care adevărații români și trăitorii creștini au pățimit, îndurând foamea, gerul, bătăile, torturile și munca forțată: Părintele Ilie este mutat, peste o vreme, la Colonia Peninsula, în Constanța, apoi la colonia de muncă 0680 din Onești. În 1954 este eliberat și rearestat în 1959, fiind condamnat la muncă silnică, în Deltă, la Periprava.

Arhimandritul Justin Pârvu rememorează o minune petrecută la Periprava, care îl are în centrul ei pe Părintele Ilie Lăcătușu: „Cu Părintele Ilie Lăcătușu am stat patru ani la Periprava, în Deltă. El s-a remarcat, în general, prin interiorizarea lui puternică și prin tăcere; rar îl auzai vorbind ceva, și, atunci când o făcea, era foarte important ceea ce spunea;

de cele mai multe ori ne îndemna să ne rugăm atunci când eram în vreo primejdie. Despre acest om pot să spun că avea cu adevărat darul smereniei. Căuta tot timpul să nu iasă în evidență cu ceva, făcea pe neînsemnatul. Îmi amintesc de o întâmplare minunată din Deltă, când Părintele Ilie a jucat un rol foarte important. În 30 ianuarie, ne-au trimis în colonie, la Canal, la tăiat de stuf. Vă dați seama ce însemna lucrul acesta pe un frig de iarnă? Moarte curată. Eram toți înspăimântați, mai ales că îi văzusem și pe caralii noștri cu mitraliera, vreo patru mitraliere. Probabil așteptau să ne execute, crezând că vom refuza comanda. Era o deschidere acolo, de apă, de vreo 40 ha, și stuful era tocmai în adâncime. Toți am început să murmurăm și nu prea aveam de gând să intrăm în apă. Ne-au ordonat să intrăm și să scoatem câte doi snopi. Pentru cine făceam noi astea? Nu avea nici un sens. Măi, și cum să intri în apă? Calci, te duci într-o știoală, nu te mai scoate nimeni de acolo. Am ezitat la început.

Dar Părintele Ilie a avut un cuvânt foarte ferm și ne-a îmbărbătat pe toți: «Măi, intrăm, pentru că ăștia îs puși pe gând rău; ăștia trag în noi. Să intrăm în apă, că Maica Domnului și Sfinții Trei -Ierarhi ne vor scoate nevătămați». Măi, și am intrat. Am ajuns acolo, până la bărbie am intrat în apă. Am tăiat frumos snopi. Și ne miram cu toții că lucram ca pe uscat. Unii până la piept, unii până la gât, unii până la jumătate, cum ne-a prins locul pe fiecare acolo. Și am scos. Am mers vreo trei ore în apă și am scos la mal cei doi snopi. Dar nu era numai așa, să-l tai cu frunze, trebuia frumos, curățat, măsurat, pus la dimensiune, și era un ger de -30 de

grade afară, gheața groasă de 20-25 cm, încât vedeai nufărul galben înflorit sub gheață.

Și așa Maica Domnului și Sfinții Trei Ierarhi au fost cu noi și ne-au ajutat, chiar în ziua de 30 ianuarie. Și vă spun că nu s-a întâmplat să fie nici un bolnav, n-a fost nimic. Și aceasta datorită rugăciunilor Părintelui Ilie, că altfel cred că eram cu toții morți...”

Dintr-o declarație din 1941, înțelegem angajamentul său politic, dar mai ales valorile centrale, care i-au definit Sfântului Ilie Lăcătușu întregul parcurs existențial - conștiința misiunii sale pastorale, credința în Dumnezeu, dragostea pentru neamul românesc: „Am lucrat cu înțelepciune și tact în rolul meu de educator în această latură de îndrumare civic-național-patriotică. Fiind preocupat și pătruns de conștiința misiunii hainei și prestigiului preoțesc, n-am făcut loc faptei de ocară și prilej de poticnire celor buni, deoarece eram înarmat nu cu munițiuni și arme ucigătoare pe care nu le-am avut niciodată, nici promise, nici în posesie, ci am avut, în ciuda tuturor vrăjmașilor, credință în Dumnezeu și respectul față de tot omul. Lucrând în dragoste evanghelică, am purces în prisosul de timp ce mi-l îngăduiau treburile bisericești la această muncă socială. Biserica a fost și este lăcașul unde inimile creștine și-au plecat simțămintele topite în calde rugăminți. Din fața Sfântului Altar am binevestit prin predici voia Domnului Hristos, nicidecum apologii politice. Purtarea în ținută și cuvânt mi-a fost cuviincioasă oricând și oriunde. La dragostea mea față de enoriași, pe care nu i-am amenințat niciodată prin

vorbe necumpătate, mi s-a răspuns întotdeauna și mi se răspunde și azi cu cea mai însuflețită dragoste.” (Adrian Nicolae Petcu, Părintele Ilie Lăcătușu sub persecuția comunistă, II, Ziarul Lumina, 4 mai 2014)

Între 20 decembrie 1964 și 1 august 1970, Părintele Ilie Lăcătușu slujește în Parohia Gârdești. Peste un timp, este mutat la Parohia Cucuruzu, din comuna Râsuceni. La începutul anului 1978 se pensionează.

O întâmplare semnificativă se petrece în 1983 când, găsindu-se bolnav în spital, Părintele Ilie le mărturisește apropiaților că, dacă va trăi până după data de 22 iulie, Dumnezeu îi va mai dăruia doi ani de viață. Tot atunci și-a manifestat dorința ca soția sa, când va sosi vremea, peste 15 ani, să fie înmormântată lângă el. Cuvintele părintelui se vor adevăra: se mută la cele veșnice la data de 22 iulie 1983, iar peste 15 ani, preoteasa Ecaterina este înmormântată lângă el. Cu prilejul acelei înmormântări, se va descoperi minunea: trupul Părintelui Ilie Lăcătușu - cel ce suferise în vremea comunismului ateu prigoană și temniță pentru credința sa fierbinte în Hristos - era întreg, neputrezit și răspândea bună mireasmă!

Sursa: ziarullumina.ro

**PĂRINTELE
ARSENIE PAPACIOC**

**ÎNDEMN LA IUBIRE
ȘI SMERENIE**

Trebuie mers pe calea Domnului, drept, adică a unei liniști